

Jak motywować swoje dziecko do nauki?

Rodzice czasem ograniczają się do poleceń typu: Zabierz się wreszcie za lekcje! Natychmiast wyłącz telewizor i ucz się. Rodzice pozłoszczą się i na tym koniec. Dziecko zostaje samo ze swoimi problemami, bez wsparcia, bez pomocy. A to właśnie rodzice powinni przekazać dziecku motywację do nauki, ponieważ to właśnie oni są dla nich największym autorytetem.

Jeśli mama lub tata narzekają przy dziecku: „Tyle lat się uczyłem i guzik z tego mam” niech nie wymagają potem, że po przyjściu ze szkoły rzuci się z entuzjazmem do nauki. Tak samo jest w sytuacji, kiedy rodzice krytykują, czy obrażają nauczyciela w obecności dziecka- trudno się spodziewać zapału do nauki i właściwej postawy dziecka w stosunku do nauczyciela.

Motywacja to zespół czynności pobudzających do uczenia się, to budzenie chęci. Osiągnięcia dziecka zależą od możliwości ucznia, atmosfery klasy, grupy rówieśniczej i rodziców, którzy często zastanawiają się, jak zachęcić swoje dziecko do nauki.

Oto kilka wskazówek, które mogą być przydatne:

- **nie wyręczajmy dziecka w odrabianiu lekcji** – kiedy prosi o pomoc, nie podawajmy mu gotowych rozwiązań, ale jedynie na nie naprowadźmy, wyjaśnijmy wątpliwości, udzielmy wskazówek
- **chwalmy dziecko** (podoba mi się jak starannie odrobiłeś lekcje; doceniam, ile wysiłku w to włożyłeś) Pamiętajmy, by zauważać nawet drobne osiągnięcia. Nie stawiamy dziecku zbyt wygórowanych wymagań, swoje oczekiwania dostosujemy do jego możliwości
- **od najmłodszych lat wdrażajmy dziecko do systematyczności** (trudno w jeden wieczór przygotować się do sprawdzianu. Podobnie jest z nauką wiersza, czy czytaniem lektur. Pomóż dziecku podzielić materiał, bądź przy nim, gdy stara się opanować materiał, przepytuj je, słuchaj jak czyta. Jeżeli ma duże problemy z czytaniem, zaproponuj, że to właśnie ty będziesz czytać pewną część, a on będzie słuchać i tak na zmianę)
- **wyjaśnijmy, po co dziecko właściwie uczy się różnych rzeczy** (nauka czytania – ta umiejętność przyda ci się, kiedy chcesz sprawdzić jaki jest film

w telewizji, nauka pisania – będziesz mógł napisać list do dziewczyny, nauka języków obcych – ta umiejętność przyda ci się, jeżeli będziesz chciał wyjechać za granicę, poznać nowych ludzi na Facebooku)

- **jeżeli oglądamy z dzieckiem bajkę, film przygodowy czy przyrodniczy rozmawiamy o tym**, rozwijamy i zaspokajamy jego ciekawość

- z małym dzieckiem **wykorzystujemy codzienne czynności do ćwiczenia różnych umiejętności** (liczenia, pokazywania kolorów, kształtów)

- **jeżeli dziecko widzi, że cały swój wolny czas spędzamy przed telewizorem, nie oczekujcie, że ono będzie robiło co innego** (idźmy z dzieckiem na spacer, do kina, porozwiązujmy z nim krzyżówki stosowne do jego wieku, przyjdźmy na jego występ w przedstawieniu teatralnym, pograjmy w grę, okażmy mu zainteresowanie)

- **zadbajmy o odpowiednie miejsce do nauki** (jeżeli dziecko odrabia lekcje w tym samym pokoju, co dorośli oglądają telewizję, nie potrafi się skupić)

- **nie okazujmy ciągłego niezadowolenia i nie porównujmy do rodzeństwa** (każde dziecko ma swoje tempo pracy, jedno potrzebuje 30 minut na odrobienie lekcji, inne potrzebuje 60 minut. Doceniajmy włożony wysiłek. Porównywać możemy dziecko jedynie do jego poprzedniego poziomu i umiejętności – uświadamiamy mu w ten sposób jego postępy i motywujemy do dalszej pracy)

- w przypadku zniechęcenia dziecka lub doświadczenia przez nie porażki – **nie zaprzeczajmy jego uczuciom** mówiąc, że nic się nie stało, lecz nazwijmy jego uczucia (np.: widzę, że jest ci bardzo smutno z tego powodu, albo: widzę, że to zadanie sprawia ci trudność) Zachęćmy dziecko do wymyślenia rozwiązania danego problemu, podpowiedzmy mu jak widzimy rozwiązanie tego problemu, wspólnie zdecydujemy, jak można sobie z tym poradzić.

Warto przeczytać:

Adele Faber i Elaine Mazlish „Jak mówić, żeby dzieci się uczyły – w domu i w szkole”